

Věra Kubalová – životopis

Paní Věra Kubalová se narodila 9. dubna 1937 do rodiny statkáře kousek od Křižanova na Vysočině. Z osobních důvodů si nepřeje zveřejnit jméno obce. Osadu tvořilo 12 domů a 6 velkých statků. Věra byla nejstarší ze tří sourozenců, mladší bratr František se narodil v roce 1946, nejmladší Miroslav pak přišel na svět v roce 1952.

Život rodiny převrátil vzhůru nohama proces kolektivizace. V roce 1953 nebyl Věrčin tatínek schopen plnit státní dodávky (4 vagony brambor a 7 tisíc litrů mléka), a tak dostal na výběr – buď podepíše vstup do JZD, nebo bude souzen za nesplnění státních dodávek. Podepsat odmítl. V únoru 1953 byl zatčen a odsouzen na 5 let. Skončil v uranových dolech v Jáchymově, kde v červenci téhož roku za nevyjasněných okolností zemřel.

V březnu 1953 byl zbytek jeho rodiny nuceně vystěhován do státního statku v Libici nad Cidlinou. Stalo se tak 18. března 1953, v den pohřbu prvního komunistického prezidenta ČSR Klementa Gottwalda. Při převozu na místo nového pobytu tak Věrka s rodinou míjela kolony aut směřující na státní pohřeb. Paní Věra měla v té době necelých 16 let, její bratři 7 let, resp. 5 měsíců. Do nového bydliště s nimi odešla i pětadesátiletá babička, která se starala o nejmladší děti. Věra i její maminka musely pracovat v místním kravíně. Spolu s její rodinou žilo na státním statku dalších šest vystěhovaných rodin z různých koutů Československa, většinou bez otců.

Po smrti otce přišel Věrčině mamince telegram, že pohřbení těla v rodné vesnici je nežádoucí. Museli tedy požádat o převoz ostatků do Libice nad Cidlinou. Pár týdnů před tím ale proběhla v ČSR měnová reforma, která znehodnotila úspory rodiny. Jejich jediné peníze (5000 Kčs) jim byly vyměněny v poměru 1:50. Neměli tudíž dostatek peněz na transport, který stál 3000 Kčs. Nakonec jim půjčil státní statek, ve kterém maminka s Věrou pracovaly.

V roce 1956 se na zábavě ve vedlejší vesnici seznámila s budoucím manželem Antonínem Kubalou, který v Libici pobýval jen na omezenou dobu, školil v místní zemědělské škole budoucí traktoristy. Rok si s Věrkou psali a v roce 1957 se vzali. Věra se přestěhovala na Novou Ves ve Frýdlantu nad Ostravicí, kde rodina jejího manžela hospodařila.

V roce 1960 za Věrkou přišel i zbytek rodiny – maminka, babička i oba mladší bratři, bez Věrky jim bylo v Libici smutno. V roce 1964 ale přišla další tragédie, starší z bratrů, František, zemřel při nehodě na motocyklu, když jel s kamarádem jako spolujezdec z Borové domů. Jeho kamarád, který motorku řídil, vyvázl bez větších zranění.

Paní Věra s manželem přivítala na svět 4 děti – dceru Janu a syny Radka, Petra a Jaromíra. Jejich rodina se postupně rozrostla o 9 vnuků a 18 pravnuků. Většina členů se aktivně zapojovala a stále zapojuje do činnosti místního spolku dobrovolných hasičů. Paní Věra Kubalová je nejstarší dobrovolnou hasičkou na Nové Vsi.